

ЛИСИЙ Ілько (Ілля Якович; 26. 07. 1883, с. Курівці, нині Зборів. р-ну Терноп. обл. — 02. 01. 1961, Тернопіль) — громадсько-політичний діяч. Закін. Львівський університет (1908). Працював пом. адвоката у Тернополі, входив до окруж. комітету Укр. нац.-демократ. партії. Під час 1-ї світової війни воював в австро-угор. армії на Галиц. фронті. Потрапив у рос. полон, 1917 звільнений. 1918–20 — старшина Корпусу Січових стрільців під командуванням Є. Коновальця. Не допущений польс. владою до адвокат. діяльності, до вересня 1939 працював дир. канцелярії товариства «Сільський господар» у Львові. Входив до гол. управ-тв

«Просвіта» і «Рідна школа», був заступник голови Організації українців Львова. Актив. діяч, чл. ЦК УНДО, 1933–35 — посол сейму Польщі від цієї партії. Після 2-ї світової війни проживав у Тернополі, працював бухгалтером.

Рекомендована література

1. Мудрий В. Світлій пам'яті Іллі Лисого // Свобода. 1961, 27 січ.

[П. З. Гуцал](#)

Бібліографічний опис:

Лисий Ілько / П. З. Гуцал // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54924>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).